

بی‌مزد و منت، پای کار ایران

سرمقاله

دو سال پیش رهبر انقلاب در دیدار بسیجیان فرمودند بسیج یک تفکر و فرهنگ است و بسیجی بودن لزوماً وابسته به ثبت‌نام و مشارکت سازمانی در فعالیت‌های بسیج نیست. هرکس از این فرهنگ برخوردار باشد، بسیجی است. شرایط خاص امروز کشور و لزوم همبستگی ملی در برابر دشمنان این آب‌و‌خاک، نیاز به فرهنگ بسیجی را برجسته‌تر می‌کند. در جنگ اخیر دشمن محاسبات خاصی درباره مردم ایران داشت. محاسباتی که یکسره غلط از آب درآمد و نشان داد مردم ایران علی‌رغم همه‌ی اختلاف سلیقه‌ها و تفاوت‌ها، وقتی پای موضوعات کلان و خطر در میان باشد، (در مقابل قضایای جاری کشور و مؤثر در آینده کشور بی‌تفاوت) نیست و متعهد است. این همبستگی و حساسیت و تعهد را باید گسترش داد و تعمیق کرد. رهبر انقلاب اولین تکلیف از تکالیف هفتگانه را ((حفظ اتحاد ملی)) بیان کرده و آن را وظیفه تک‌تک آحاد جامعه دانستند. بی‌شک امروز یکی از نمودهای اصلی و محوری فرهنگ بسیجی، عمل به این تکلیف است. ■

در بلایای طبیعی از سیل و زلزله گرفته تا مقابله با آتش‌سوزی‌های وسیع، در حرکت‌های بزرگ و ملی که نیاز به نیروی انسانی فراوان داشته‌مانند طرح ریشه‌کنی فلج‌اطفال، در زدودن محرومیت از نقاط دوردست کشور و بسیاری موارد دیگر از این‌دست. مردم دیده‌اند که این جمع هرگاه لازم بوده، بی‌مزد و منت پای کار آمده، سختی و خطر را به جان خریده و حتی از نثار جان خود نیز دریغ نکرده و وقتی هم که وظیفه‌اش به پایان رسیده، بی‌توقع و نمایش و گزارش، به خانه و کار خود برگشته است. امروز پنج آذرماه، سالروز تولد این پدیده اجتماعی و جمع‌مبتنی بر فرهنگ ایرانی-اسلامی است. جمعی که کمتر از یک سال پس از پیروزی انقلاب با تدبیر حکیمانه حضرت امام خمینی (ره) تشکیل شد چرا که امام معتقد نبود با پیروزی انقلاب، کار مردم تمام شده است. انقلاب اسلامی سال ۵۷ انقلابی مردمی بود و زنده ماندن و به پیش راندن آن نیز منوط به ادامه حضور مردم در صحنه بود. بسیج مولود چنین نگاه و تفکری بود.

باشد، بدون شک در بسیاری از بزنگاه‌ها و مقاطعی که لازم باشد، می‌تواند بسیار مؤثر و کارآمد ظاهر شود. و وقتی آن کشور دشمنان بسیاری داشته باشد، بدون شک چنین جمعی، از سوی دشمنان بسیار مورد غضب و کینه خواهد بود و خواهند کوشید با انواع و اقسام ترندها آن را تضعیف کرده و به حاشیه برانند. اما مقابله با چنین جمعی آسان هم نیست. آنان انگیزه‌های مادی و شخصی ندارند که بتوان آن‌ها را تطمیع کرد. اهل ترس هم نیستند. پس ابزار ارباب نیز کارایی ندارد. در چنین وضعیتی شاید تنها سلاح باقیمانده علیه این جمع، عملیات روانی و تخریب باشد؛ باید چهره و جایگاه و ماهیت آنان را مخدوش کرد تا مانع گسترش و تداوم آن شد. دشمنان ایران عزیز هم که در هرچه دست‌وپاچلفتی باشند، در دروغ‌گویی و لجن‌پراکنی استاد هستند! اما این راهکار نیز علی‌رغم صرف بودجه‌های سنگین و تلاش‌های شبانه‌روزی اثر چندانی نداشته و نخواهد داشت. چرا؟ چون مردم کارنامه و عملکرد این جمع را از ابتدای انقلاب تا کنون دیده‌اند؛ در جنگ تحمیلی هشت‌ساله و مقابله با دشمن متجاوز به میهن،

در دنیایی به شدت مادی‌گرا که همه چیز را با معیار هزینه و سود می‌سنجد و سعی در تجاری‌سازی هر چیزی دارد، با پدیده‌ای در ایران مواجه هستیم که با اطمینان می‌توان گفت در هیچ‌کدام از چارچوب‌ها و معیارهای چنین وضعیتی ننگبجیده و با چنین تعاریفی، قابل درک و فهم نیست.

این پدیده جمعی ویژگی‌هایی ممتاز و خاص دارد. برخی از این ویژگی‌های شاخص این جمع از این قرار است: مردمی هستند، اهل کار نمایشی نیستند، خستگی‌ناپذیرند، بابت تلاشی که می‌کنند توقعی از کسی ندارند، خطرپذیر هستند، از فرصت‌ها و ابزارهای احتمالی که در اختیارشان است استفاده شخصی نمی‌کنند، احساس مسئولیت می‌کنند، برای حضور در صحنه‌ای که لازم است منتظر فرمان و دستور نیستند، از خود برای دیگران مایه می‌گذارند، ناامید و بی‌تفاوت نیستند، اهل یک‌جانشستن و نق‌زدن نیستند، یاور و پشتیبان مظلومان و مستضعفان هستند، از دشمن هراسی ندارند و اهل باند و جناح و گروهی هم نیستند. وقتی گروهی بزرگ در یک کشور دارای چنین ویژگی‌هایی

پیام صوتی یک بانوی هموطن ایرانی خطاب به نیروهای مسلح ایران

باشد. همه جوره دعایتان می‌کنیم. انتقام این مسلمان‌ها را از آمریکایی‌ها، از اسرائیلی‌ها بگیرید. جانم فدای ایران، جانم فدای رهبر. الله اکبر، الله اکبر.

الله اکبر، الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است. الله اکبر. زنده باد سربازان ایران. تا پای جان برای ایران می‌مانیم. پشت‌وپناهتان هستیم. خدا پشت‌وپناهتان

روزنامه‌ی مردم ایران

بازی خوانی جنگ پنهان برای تصرف فضای فکری

امروز هدف جنگ نرم و جنگ پنهان دشمن، این است که مردم را از عرصه‌ی جهاد و مقاومت دور کند و نسبت به آرمان‌ها بی‌تفاوت کند؛ هدفشان این است. تبلیغات وسیعی که می‌لبارد‌ها دارند خرجش میکنند، با این هدف انجام میگیرد که ملت ایران را- که با مقاومت خود، با ایستادگی خود توانسته قدرتهای جهانی را، سلطه‌های بزرگ را در بسیاری از خواسته‌هایشان ناکام بگذارد - مأیوس کنند و از صحنه خارج کنند؛ هدف این است. حتی اگر فشار اقتصادی هم می‌آورند، اگر فشار سیاسی هم می‌آورند، اگر فشار امنیتی هم می‌آورند، هدف این است. اینکه ما خیال کنیم دشمن یک جنگی را می‌خواهد شروع کند و یک بخشی از کشور را تصرف کند، اینها یک چیزهای قدیمی‌ای است؛ امروز اینها مطرح نیست و دشمن این را نمی‌خواهد. امروز دشمن اگر هم به فرض، یک کار نظامی را انجام میدهد، با هدف تصرف فضای فکری و روحی کشور است؛ اگر کار اقتصادی میکند، اگر کار امنیتی میکند، کار روانی میکند، از فضای مجازی استفاده میکند، از ماهواره استفاده میکند، از رادیوها و تلویزیون‌ها استفاده میکنند، از مبلغان دهان‌به‌مزد و سخن‌به‌مزد در اطراف دنیا استفاده میکنند، همه با این هدف است.

رهبر انقلاب اسلامی؛ ۱۳۹۵/۰۷/۰۵

برگزاری نشست علمی و فرهنگی «هزار نشست استادی در محضر شهدای علمی و افتدار ملی و اقتدار ملی» در دانشگاه ملی کرمانشاه، همزمان با سراسر کشور

بنی آدم اعضای یکدیگرند

یک ایران، همدل است

فرزند ایران تولدی با آرزوی شهادت

غیرت و صلابت مردوزن خطه لرستان از خرده‌فترهایشان هم پیداست. بانوی جوانی است و تنها ۴ سال کاشمش شیرینی زندگی مشترک را چشیده است. خاطراتش را مرور می‌کند: «عشق را در لحظه لحظه با او بودن زندگی کردم؛ برایم پناه بود و رفیق روزهای سخت. با حال خوب تولد هرسالش طلب شهادت می‌کرد.» سرگرد یونس ماهرو بختیاری ۴۰ ساله بود؛ از نوجوانان ۱۲-۱۳ ساله تا سالخورده‌های اهل دورود با او رفیق و ایاق بودند. بسیار با اخلاص بود و حُب اهل بیت، خصوصاً حضرت زهرا (ع) را به دل داشت. به موضوعات مذهبی و اعتقادی برای کارهای تربیتی نوجوانان اهمیت ویژه می‌داد. بدون فکر و تأمل حرفی نمی‌زد. او از پرسنل تیپ ۵۷ سپاه حضرت ابوالفضل (ع) لرستان بود. یک هفته پیش از شروع جنگ ۱۲ روزه، برای شرکت در یک دوره آموزشی به تهران آمد. همسر شهید ادامه می‌دهد: «جنگ که شروع شد، تماس گرفتم؛ گفت به خرم‌آباد برگشته. ازم خواست که آرام و قوی باشم و تأکید داشت، تا مدتی که کشور به دفاع نیاز دارد نمی‌تواند به خانه برگردد.» در ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ آرزویی که سال‌ها برایش شمع تولد را فوت می‌کرد برآورده شد. پیکرش با زخم پهلوی و بازوی شکسته در شهرستان دورود در دل خاک وطن جا گرفت.

فخری خاجی